

Universitätsbibliothek Paderborn

**Antiqvissima Fides Et Vera Religio. Christianam Fidem
Mox À Primis mundi exordijs ad hæc usq[ue] tempora
durasse eamq[ue] ueram & indubitata[m] esse, Heinrychi
Bullingeri Apodixis, siue clara &t ...**

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1544

VD16 B 9603

Epilogo Colligitvr quod fides Christiana, uera, antiqua, & indubitata fides &
religio sit, quæ semper uincens firmissime sit perduratura, oppressis
omnibus alijs religionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35388

sus Titum 1. cap. Ita autem nunc constat, quod Apostoli domini nostri Iesu Christi nihil noui, id est, nullum nouum doctrinae genus docuerunt, sed illud duntaxat populis suae fidei commissis tradiderunt, quod ut omnibus Gentibus traderent, à domino Iesu Christo acceperunt.

EPILOGO COLLIGITVR
*quod fides Christiana, uera, antiqua, & indubitata
 fides & religio sit, quae semper uincens firmissime
 sit perduratura, oppressis omnibus alijs
 religionibus.*

HAEC sacrosancta, ueneranda, certa & incontaminata fides, quam dominus per electissima sua organa Apostolos in omnium gentium corda plantauit, & per totum terrarum orbem florere fecit, protinus sanè post sanctorum Christi apostolorum decessum uarijs artibus à multis & nepharijs hominibus grauitè petita est. Exoriebantur enim uiri prauis, & corruptores, qui perniciosas opiniones gignentes, atque superstitiones uarias reparantes, letales inducebant, atque excitabant sectas. Simul autem crudelissime sauebat in Ecclesia tyrannorum gladius, persecutionibusque truculentissimis exercebantur, imò excindebantur ferè sancti. Verum in hisce periculis & difficultatibus omnibus perpetuò superauit uicitque ueritas. Tamen enim ciues urbis satanae & ueteris serpentis, iuxta ingenium indolemque patriarchae sui Caini, caderent, discerperent, & atro-

ANTIQUISSIMA FIDES

eissime sanctos ciuitatis Christi ciues excrucia-
 rent : tamen si pseudoprophetae & idolorum sa-
 cerdotes infanda mala excitarent, totumque concu-
 terent orbem : nihilominus tamen uincens san-
 cta Christi ciuitas clara erexit trophæa . Sed &
 innocentissimi Abelis, fratrumque eius sanguis ef-
 fusus ab impijs, uel hodie loquitur, clamabitque us-
 que in finem mundi ad cœlos. Posteaquam uero
 persecutorum immanitas aliquatenus repressa at-
 que sedata esset, & persecutores sue immanitatis
 & sanguinis effusi, ultori deo cōmeritas dedissent
 pœnas, sed & blasphemias hæreses fidi, pijs, docti,
 & fortes Ecclesiarum pastores atque Episcopi uer-
 bo ueritatis iam etiam repressissent, & euidentis-
 sime confutassent, ut Ecclesia nunc pacem habe-
 re uideretur, dedit illa ipsa pax atque tranquilli-
 tas Ecclesiæ ingens malum. Tranquillitas enim
 peperit securitatem, securitas socordiam, socor-
 dia uoluptatis studium : quod protinus in seuit,
 cordibusque quàm altissime infixit studiū opum,
 imperitandi que cupiditatem. At per avaritiam re-
 gnandi que cupiditatem uenenum plusquam pe-
 stilentissimum in Ecclesiam Christi effusum est.
 Nam ubi Ecclesiarum præfides, & uerbi dei mi-
 nistri attentiores essent cumulandis opibus, quàm
 sui officij fidelissime faciendi, & multo diligentio-
 res essent in dominijs acquirendis, quàm uerbo
 & doctrina extruendis & conseruandis ecclesijs,
 tandem eò res recidit, ut superstitionem reciperet
 pro religione uera. Vnde protinus exorta est infœ-
lix

lix simplicitatis puritatisq; ueræ & antiquæ fidei *Papisticæ*
 obliuio. Tunc ergo nouæ leges & traditiones de *fidei origo.*
 fide & cultu dei cudi & promulgari cœperunt:
 quibus interim sanctissima antiquitas, ritusq; pu-
 rissimi uel deprauabantur, uel nouis institutis ob-
 scurabantur. Ea re factum est, ut quàm remotissi-
 me à doctrina Christiana & rituum simplicitate
 à uia ueritatis ad auiam erroris, ad stultas & impias
 ceremonias, imò superstitiones deflexerimus. Ex
 ea corruptione habemus uel hodie abominatio-
 nes, falsum cultum, abusus, errores & disputa-
 tiones de potestate Romani Pontificis, de Indul-
 gentijs, de Missis pro uiuis & defunctis celebra-
 dis, de Merito, uirtute, & intercessione diuorum
 in cœlis, de ueneratione & cultu reliquiarum in
 terris, de cultu simulachrorum, de ornatu & mun-
 do templorum, de mercenario cantu Ecclesiastico
 & emptitijs precibus, deq; infœlici & inertitur-
 ba monstificorum Monachorum. Quæ quidem
 omnia unà cum multis alijs inuentis stolidissimis
 nihil aliud sunt quàm innouationes, deprauatio-
 nesq; priscæ institutioni diuinæ contrariæ: utpo-
 te quæ uerbo dei probari nequeunt, atque iccirco
 etiam deo displicent. Inueniuntur tamen perti-
 naces aliquot homines, qui post tam claram ue-
 ritatem adhuc ceu insanientes clamant atque con-
 tendunt de huiusmodi ineptijs, omnibus persua-
 dere uolentes suas illas innouationes atque de-
 prauationes diuinorum rituum, ueram & anti-
 quam fidē esse: licet interim sciant (nisi sua sponte

ANTIQUISSIMA FIDES

scire nolint) has suas uociferationes, quibus simplicioribus imponunt, adeò in ueritate nullum habere fundamentum, ut si uel minimam ingenij uim in iustam rei consyderationem uocarēt, protinus intelligerent se planè nudos mendacium ornare.

Licer autem hæc Papistica religio per aliquot sæcula durarit, atq; uictoriam obtinens, sæpe triumphauit pharit, nihilominus tamen omnipotens deus semper suum habuit gregem, quantumuis pusillum, cui sedulos & pios ministros misit, quemadmodum etiam olim factum esse legimus, temporibus Iudicum & Regum in Israele, nec non & tempore captiuitatis Babylonicæ. Nunquam tamè grauius laborauit fides uera & religio, quàm sub aduentum Christi: quemadmodum & nostro sæculo quo propiores sumus secundo aduentui domini nostri Iesu Christi, eò grauius laborabit fides, ac eò impurius habebūt res mortalium. Nihilominus tamen (ut modo retulimus) omnipotens deus hæctenus ueritatem suam in lucem protulit, quin & hodie profert. At cōtra hanc pontifex Romanus unà cum suis sectatoribus, Machomet item cum suis (sicuti ueros antichristos decet) cerantes, omnibus uiribus contendunt antiquam illam fidem & ueram religionem opprimere, & in locum oppressæ suas illas traditiones novas reponere: quas licet patres nostri prisci ignorarint penitus, conātur tamen illi ipsas toti orbi, ceu profectas à deo, antiquas receptasq; ab ecclesia, obtrudere.

dere. Nam uel ex actis historijsq; luce clarius liquet, quid ab annis 600. Papa, & quid à nongentis egerit Machomet. Imò quid Papa uel hodie moliatur, & quo Machometanus imperator omnia sua dirigat consilia, nemo nescit nisi qui mente caret. Vtuncq; uero hic minitetur, ferro & igni sæuiat, ac ille quoq; insaniens suam nouam religionem splēdidis quidem, sed falsis titulis ornet, multas annorum centurias numeret, multa consilia, sanctos patres, innumeros diuos, doctores illuminatissimos & plus quàm irrefragabiles, almas item uniueritates, cō nobia religiosissima, cantus, preces, ieiunia, eleemosynas, disciplinam, & huius generis alia enumerans iactitansq; crepet, illis tamen spretis reiectisq; omnibus, recipiamus potius receptamq; teneamus firmissime antiquam illam fidem & religionem ueram, illam inquam quę ab exordio mūdi floruit, qua omnes ab Adamo sancti deo placuerunt, deum dilexerunt atq; coluerunt, eidemq; seruiuerunt legitime. Nescierunt hi religionem Papisticam, utpote nouam & nuper inuentam ab hominibus, nihilominus seruati sunt & placuerunt deo, proinde in eadem fide & religione seruaberis deoq; placebis & tu, tamen si pontificijs legibus non pareas: imò nisi te soli Christo & doctrinæ eius addicaris, Papæ uero renunciaueris penitus, displicebis domino. Quod si ob hanc religionis nostræ simplicitatem & puritatem odiant nos ac persequantur homines huius sæculi, meminerimus oportet, idem

ANTIQUISSIMA FIDES.

euenisse omnibus sanctis dei prophetis, denique ipsi domino nostro Iesu Christo: qui propediem ueniet ad iudicium illud extremum, euersurus penitus Antichristi regnum, quem in presenti spiritu oris sui conficit. Nostra conuersatio non est in hisce terris, patria nostra cælum est, ex quo & seruatores expectamus dominum Iesum Christum, qui transfigurabit corpus nostrum humile, ut conforme reddat corpori suo glorioso, secundum efficaciam, qua potest etiam subijcere sibi omnia.

Ei sit gloria honor & imperium in sæcula sæculorum, Amen.

FINIS.